

Mica Sirenă

De parte, pe fundul
celui mai adânc ocean, trăia regele
mărilor împreună cu cele șase fiice ale sale. Sirenele așteptau să
împlinească cincisprezece ani, căci numai atunci aveau voie să iasă
la suprafața apei. Cea mai Tânără dintre ele ardea de nerăbdare. În sfârșit, sosi
ziua cea mare! Pentru prima dată Mica Sirenă privi cerul, stelele... și nu departe
de acolo văzu o corabie pe care călătorea un prinț chipeș. Deodată, se stârnii o
furtună puternică, corabia se răsturnă și începu să se scufunde. Prințul
căzu în mare și Mica Sirenă se aruncă în valuri și îl salvă.
Se îndrăgosti de el pe loc!

Puterea valurilor îi aruncă pe nisipul plajei. Mica Sirenă, auzind cum se apropiau niște oameni, se ascunse după o stâncă. Aceștia, văzându-l pe prinț fără cunoștință, îl duseră la castel. În fiecare noapte, Mica Sirenă se așeza pe o stâncă și privea palatul, dar nu reuși să-l revadă pe prinț. Era atât de nefericită, că o căută pe Vrăjitoarea Mării și îi ceru înfățișare de om.

– Te voi ajuta, dar în schimb, trebuie să îmi dai vocea ta frumoasă.

Și, dacă nu te vei căsători cu prințul, te vei transforma în spumă de mare.